

LJUBLJANSKI NADŠKOF
ARCHIEPISCOPUS LABACENSIS

Ljubljana, 22. november 2022

Pismo podpore Svetopisemskemu maratonu 2023

„Le pogum, vstani, kliče te!“

Te besede je spregovorila množica, ki je najprej nasprotovala njegovi prošnji, ki jo je kričal na ves glas, ko je izvedel, da gre skozi Jeriho Jezus: „Jezus, Davidov sin, usmili se me!“ Ljudje so ga grajali, naj umolkne. A kako naj umolkne slepec, če zagori upanje, da bi lahko videl? Kako naj umolkne hromi, če zasluti možnost, da bi lahko hodil? Kako naj umolkne gobavec ob najmanjši možnosti, da bi bil očiščen? Zato graja ni zalegla. Slepí berač Bartimaj, tako mu je bilo namreč ime, je samo še bolj vpil.

Zakaj so ga hoteli utišati? Najbrž ne potrebujemo učenih razlag in strokovnih pojasnil. Dovolj bo, če se ozremo v svoje lastno izkušnjo. Kako se počutimo takrat, kadar v naši prisotnosti nekdo na glas, z vpitjem izraža svojo stisko, bolečino ali svojo potrebo? Kaj bi storili mi, če bi na primer Jezus šel skozi naš kraj, skozi naše mesto ali vas, pa bi nek vaški posebnež ali brezdomec začel vpiti nanj, naj se ga usmili? Skoraj prepričan sem, da bi se najprej zgrozili sami v sebi, potem pa bi tudi mi poskušali utišati človeka; ga spraviti k pameti. Ne spodobi se, da bi človek, sploh pa nek posebnež ali brezdomec vpil na Boga, ki gre mimo.

Jezus pa deluje drugače. Jezus pa posluša drugače. In Jezus tudi odgovarja drugače. Tudi v največji množici Jezus sliši glas posameznika. Tudi med tisoči Bog zazna utrip posameznikovega srca in njegovo stisko. Za Boga namreč nikoli nismo množica, brez obrazov in brez imen, ampak je vsak izmed nas njegov otrok. Za Jezusa smo vsi bratje in sestre. Ali se lahko zgodi, da mama ne bi slišala glasu svojega otroka, ki kliče po pomoči? IN če bi se mami kaj takega zgodilo, Bogu se ne bo to nikoli zgodilo!

Zato je Jezus ustavil korak in rekel okoli stoječim: „Pokličite ga!“ Neverjetna Božja domišljija. Tiste, ki so prej skušali utišati slepega berača, sedaj Jezus pooblasti, naj tega berača pokličejo, naj pride k njemu. Besede graje, ki so jih izgovarjali prej, zamenjajo besede spodbude: „Le pogum, vstani, kliče te!“ Te besede so tudi geslo letošnjega Svetopisemskega maratona.

Pomembno je, da smo potopljeni v Božjo besedo. Dokler ta beseda ne postane „svetilka mojim nogam, luč moji stezi“ (Ps 119,105), bomo vedno poskušali utišati ljudi, ki jih doživljamo kot neprijetne. Če pa Božjo besedo slišimo in po njej živimo, naj bo spremenila v orodje, po katerem bo Bog nagovarjal svoje otroke, naše brate in sestre. Zanje bomo postali spodbuda na poti k Bogu.

Naj letošnji svetopisemski maraton opogumi čim več tistih, ki jih žeja po Božji besedi, da bodo vzeli v roke Sveto pismo ter počasi in preudarno srkali svežino besede, ki vrača luč očem, sluh ušesom, besedo jeziku, moč nogam, ki mehča naša srca in spreminja naše odnose. Ko bi le vsi mi mogli zaslišati: „Kliče te!“

msgf. Stanislav Zore OFM
ljublanski nadškof metropolit